

Съдържание

- Имало едно време...
- Злополучният ловец
- Дворец от сладолед
- Разходката на един разсеян
- Дворецът за чупене
- Женицата, която брояла кихавици
- Страната без остриета
- Страната с "не" отпред
- Хората от масло
- Алиса Търкуланка
- Шоколаденият път
- Да измисляме числа
- Бриф, бруф, браф
- Собственикът на град Стокхолм
- Носът на краля
- Знаменитият валеж в Пьомбино
- Въртележката в Чезенатико
- На плажа в Остия
- Мишлето от комиксите
- Историята на царство Лапандия
- Алиса пада в морето
- Войната на камбаните
- Теменужка на Северния полюс
- Младият рак
- Косите на великана
- Носът, който избягал
- Пътят, който не водел никъде
- Плашило за врабчета
- Игра с бастун
- Старите Пословици
- Аполония Мармаладова
- Старата леля Ада
- Слънцето и облакът
- Царят, който трябвало да умре
- Магьосникът с кометите
- Рибарят от Чефалу
- Цар Мидас
- Синият светофар
- Мишокът, който ядял котки
- Долу деветката
- Невидимият Тонино
- Много въпроси
- Добрият Джилберто
- Думата "плача"
- Лакомата треска
- Неделя сутрин
- Записване, събуждане
- Кристалният Джакомо
- Маймуни на път
- Господин Мързелан
- Едно и седем
- Човекът, който искал да открадне Колизея
- Асансьор за звездите
- Тролейбус № 75
- Кучешкото село
- Бягството на Пулчинела
- Зидарят от Валтелина
- Одеялото на войника
- Кладенецът на Кашина Пиана
- Къщи и дворци
- Учителят Гароне
- Планета на истината
- Подвижният тротоар
- Космическа кухня
- Поучителни бонбони
- Космическото пиленце
- Бърканица в приказките
- Преминал с отличен плюс две
- Човечето от нищо
- Всеобща история

Човечето от нищо

Имало някога едно човече от нищо. Имало нос от нищо, уста от нищо, дрехи от нищо и винаги се обувало в нищо. Тръгнало на път по едно шосе от нищо, което не водело никъде. Срегнало една мишка от нищо и я попитало:

— Не се ли страхуваш от котката?

— Не, разбира се — отговорила мишката от нищо — в тази страна от нищо има само котки от нищо, които имат мустаци от нищо и нокти от нищо. Освен това аз уважавам кашкавала. Ям само дупките. Нямаат никакъв вкус, но са много сладки.

— Главата ме заболя — казало човечето от нищо.

— Това е глава от нищо: даже да я удариш в стената, няма да те заболи.

Човечето от нищо искало да опита, потърсило стена, за да си блъсне главата, но стената била от нищо и тъй като се било засилило — паднало от другата страна. И от другата страна нямало съвсем нищо. Човечето от нищо така било уморено от всичко това, че заспало. И докато спяло, сънувало, че е човече от нищо и вървяло по един път от нищо и срегнало една мишка от нищо и започнало и то да яде дупки от кашкавал и излязло, че мишката имала право: просто нямали никакъв вкус.

Бърканица в приказките

— Имало едно време едно момиченце, кото се наричало Жълтата Шапчица.

— Не, Червената!

— А, да, Червената. Майка ѝ я извикала и ѝ казала: Слушай Зелена шапчице:

— Ама не, Червена!

— А, да, Червена. Иди при леля Диомира да ѝ занесеш тази обелка от картоф.

— Не: върви при баба си да ѝ занесеш тази пшеничена питка.

— Добре: момиченцето отишло в гората и срегнало един жираф.

— Каква бъркотия! Срегнала вълк, не жираф.

— И вълкът я попитал: Колко прави шест по осем?

— Нищо подобно. Вълкът я попитал: Къде отиваш?

— Имаш право. И Черната шапчица отговорила:

— Червената шапчица, Червената, Червената!

— Да, и отговорила: Отивам на пазар да купя доматино пюре.

— И на сън не ѝ минало това през ума: отивам при баба, която е болна, но не мога да си спомня пътя.

— Точно така и конят казал:

— Какъв кон? Това бил вълкът.

— Да. И казал така: вземи трамвай номер 65, слез на площада на катедралата, завий на дясно, ще видиш три стъпала и една паричка на земята, остави на мира стъпалата, вземи паричката и си купи дъвка.

— Дядо, ти изобщо не знаеш да разказваш приказки, всичко объркваш. А дъвка пак ще си купя.

— Добре, ето ти паричка.

И дядо отново зачел вестника си.